

8.- Moció de CUP, ERC, ICV i IdS: a favor polítiques millora sistema públic de pensions. Exp. 2018/526

Davant l'incessant qüestionament al qual s'està sotmetent el nostre sistema de Seguretat Social, i per tant la viabilitat del nostre sistema de pensions, les organitzacions sindicals UGT i CCOO, donant continuïtat a les mobilitzacions en defensa de les pensions públiques, inicien una campanya de suport i defensa d'un sistema que ha estat i ha de seguir sent garant de cohesió i de protecció social.

De forma subtil però constant, es repeteixen arguments que presenten una suposadament inevitable inviabilitat del sistema de pensions. S'argumenta un fenomen conegut i previsible com l'increment de les persones d'edat avançada, juntament amb uns altres que es presenten com a inqüestionables, però que no necessàriament ho són: la menor entrada de població estrangera, la menor natalitat, o l'existència d'un mercat de treball que ofereix ocupacions escasses i poc remunerats.

Des del moviment sindical, es denuncia que aquestes tesis combinen realitats previsible i abordables amb unes altres que han de ser corregides amb les polítiques adequades, en lloc d'insistir a mantenir les equivocades polítiques d'austeritat a ultrança. Al costat d'elles, concorren altres posicions que es fonamenten a presentar, des de sectors amb clars interessos mercantils, les pensions públiques com a inviables, al mateix temps que s'ofereixen com a alternativa sistemes privats de pensions, obviant que no són, de cap manera, capaces de protegir millor el conjunt de la població pensionista.

Els poders públics han d'apostar per garantir, des del sistema públic, pensions suficients com a eina fonamental per a mantenir i reforçar la cohesió social. Les cotitzacions procedents de l'ocupació, que han de millorar la seva disminuïda aportació actual, i el reforç del finançament públic, com a element que garanteix un adequat compliment del pacte intergeneracional, a més d'un eficaç mecanisme de redistribució de renda, són peces essencials.

Les cotitzacions a la Seguretat Social no són, com es repeteix per intentar desprestigiar-les, un impost que paguen els empresaris i en menor mesura els treballadors. La cotització a la Seguretat Social és salari de les treballadores i els treballadors que es lliura a l'Estat per finançar les prestacions actuals i definir els drets a la pensió futura dels actuals cotitzadors. Tot això, per tenir cobertes, de forma adequada, les situacions de malaltia, defunció o vellesa.

El problema no està en el sistema, les necessitats futures del qual són conegudes i previsible, està, entre altres causes, en la voluntat de reduir el seu nivell de cobertura, el debilitament de les seves fonts de finançament procedents del mercat de treball, afeblint els mecanismes de distribució de renda en les empreses i en la societat, agreujat per l'ús que, en ocasions, es fa de la recaptació, destinant els diners a altres finalitats per a les quals no estava previst. L'increment de pensionistes i la major durada de les prestacions, processos coneguts, previsible i saludables, han d'anar acompanyats de mesures efectives, acordades amb els interlocutors socials i, en la major mesura possible, les forces parlamentàries, que permetin mantenir el pacte intergeneracional que constitueix el nostre sistema de pensions públiques de repartiment.

La Comissió informativa general del 20 de març de 2018 va dictaminar favorablement.

Es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció del següent

ACORDS:

Primer.- Ens sumem a les reivindicacions de les organitzacions sindicals CCOO i UGT, i donem suport a les mobilitzacions promogudes per aquestes organitzacions, en la defensa d'un

sistema públic de pensions que garanteixi el manteniment del contracte social inherent al nostre sistema de pensions públiques.

A través d'aquest, s'afavoreix la cohesió social i es respecten els drets construïts al llarg de la vida laboral, al costat de mesures efectives de redistribució de la riquesa, que garanteixin pensions suficients en tots els casos, i que mantinguin el seu poder adquisitiu, reemplaçant la fórmula actual de revaloració, que es limita a garantir un clarament insuficient increment del 0,25 % anual.

Segon.- Així mateix traslladem al Govern, els grups parlamentaris i els interlocutors socials, la necessitat de recuperar els mecanismes de govern, participat del sistema públic de pensions a través del Diàleg Social i en el marc configurat en el Pacte de Toledo.